

— az „euróban történő belső elszámolás” és a „svájci frankban történő belső elszámolás” című pontok részletezik az egyes elszámolásokban jóváírt, illetve terhelt egyes esedékes törlesztésekkor végrehajtott műveleteket, és a szerződés átlátható módon kifejti a külföldi pénznem átváltásának konkrét mechanizmusát; és annak ellenére, hogy az ajánlat nem tartalmaz többek között sem az „árfolyamkockázatra” – amelyet a kirovó pénznemben szerzett jövedelem hiányában a kölcsönfelvevő visel –, sem a „kamatkockázatra” vonatkozó kifejezett hivatkozást?

- 5) Abban az esetben, ha a negyedik kérdésre igenlő választ kell adni, a közösségi jog hatékony érvényesülésének elve alapján értelmezett 93/13 irányelvvel ellentétes-e az olyan nemzeti ítélkezési gyakorlat, amely az alapügyben vizsgáltakhoz hasonló egy vagy több olyan feltételt arra tekintettel nyilvánít az irányelv értelmében „világosnak és érthetőnek”, hogy egy eredetileg 25 éves időtartamú szerződésben a negyedik kérdésben említett elemek kizárólag a kirovó pénznemnek a lerovó pénznemhez képest 5,37%-os leértékelődésére vonatkozó szimulációval egészülnek ki, anélkül hogy a továbbiakban megjelenne a „kockázat” vagy a „nehézség” kifejezés?
- 6) Az eladót, illetve a szolgáltatót, vagy pedig a fogyasztót terheli-e valamely feltételnek a 93/13 irányelv értelmében vett „világos és érthető” jellegére vonatkozó – a szerződéskötés körülményeire is kiterjedő – bizonyítás?
- 7) Ha a feltétel világos és érthető jellegére vonatkozó bizonyítás az eladót vagy a szolgáltatót terheli, a 93/13 irányelvvel ellentétes-e az olyan nemzeti ítélkezési gyakorlat, amely az értékesítési módszerekkel kapcsolatos dokumentumok birtokában megállapítja, hogy a kölcsönfelvevők kötelezettsége annak bizonyítása egyrészt, hogy az e dokumentumokban foglalt információk nekik szóltak, másrészt, hogy a banktól kapta ezeket, vagy éppen ellenkezőleg, ezen irányelv ezekhez az adatokhoz azon vélelem kapcsolását írja elő, amely szerint az e dokumentumokban szereplő információkat – akár szóban – közölték a kölcsönfelvevőkkel, ezen egyszerű vélelem megdöntése pedig az eladó vagy a szolgáltató – aki az általa választott közvetítők által közölt információkért felel – feladata?
- 8) Tekintettel arra, hogy egyfelől az eladó vagy a szolgáltató a fogyasztóhoz képest jelentékenyebb eszközökkel bír az árfolyamkockázat előrejelzéséhez, másfelől az eladó vagy szolgáltató korlátozott kockázatot visel, míg a fogyasztó nem, jelentős egyenlőtlenség fennállása körvonalazható-e az alapügyben vizsgálthoz hasonló olyan szerződés esetében, amelyben mind a két fél viseli az árfolyamkockázatot?

(¹) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1993. L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.).

A tribunal de grande instance de Paris (Franciaország) által 2019. október 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – AV kontra BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

(C-779/19. sz. ügy)

(2020/C 19/27)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de grande instance de Paris

Az alapeljárás felei

Felperes: AV

Alperesek: BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az alapügyhöz hasonló ügy körülményei között a tényleges érvényesülés elvének fényében értelmezett 93/13 irányelvvel⁽¹⁾ ellentétes-e az elévülési szabályok alkalmazása a következő esetekben: (a) egy feltétel tisztességtelen jellegének megállapítása, (b) az esetleges visszatérítések esetében, c) amikor a fogyasztó a felperes, és d) amikor a fogyasztó az alperes, ideértve a viszontkeresetet is?
- 2) Az első kérdésre adandó részben vagy teljes egészében nemleges válasz esetén az alapügyhöz hasonló ügy körülményei között a tényleges érvényesülés elvének fényében értelmezett 93/13 irányelvvel ellentétes-e az olyan nemzeti ítélkezési gyakorlat, amely az elévülés kezdő időpontjaként a hitelajánlat elfogadásának, nem pedig a komoly pénzügyi nehézségek felmerülésének időpontját határozza meg?
- 3) Az alapügyben vizsgáltakhoz hasonló olyan kikötések, amelyek többek között akként rendelkeznek, hogy a svájci frank a kirovó pénznem, az euró pedig a lerovó pénznem, és amelyek hatására a kölcsönfelvevő viseli az árfolyamkockázatot, a szerződésnek a 93/13 irányelv 4. cikkének (2) [bekezdése] értelmében vett elsődleges tárgyához tartoznak-e, amennyiben nem vitatott az átváltási díjak összege, és vannak olyan kikötések, amelyek adott időpontokban lehetőséget biztosítanak a kölcsönfelvevő számára, hogy előre meghatározott képlet szerint éljen az euróra történő átváltás lehetőségével?
- 4) A közösségi jog hatékony érvényesülésének elve alapján értelmezett 93/13 irányelvvel ellentétes-e az olyan nemzeti ítélkezési gyakorlat, amely az alapügyben vizsgáltakhoz hasonló egy vagy több feltételt azzal az indokkal nyilvánít az irányelv értelmében „világosnak és érthetőnek”, hogy:

— az előzetes hitelajánlat részletezi a kölcsön futamideje alatt megvalósításra kerülő árfolyamműveleteket, és pontosítja, hogy az euró/svájci frank átváltási árfolyamként az árfolyamműveletet meghatározó esemény előtt két munkanappal az Európai Központi Bank honlapján közzétett árfolyamot kell alkalmazni;

— az ajánlatban szerepel, hogy a kölcsönfelvevő a svájci frankról euróra és az euróról svájci frankra történő átváltással kapcsolatos műveleteket a hitel működtetéséhez és törlesztéséhez szükségesnek fogadja el, és hogy a hitelező váltja át a hitel járulékos költségeinek megfizetése után az euróban meghatározott havi törlesztőrészeket egyenlegét svájci frankra;

— az ajánlat rámutat arra, hogy ha az árfolyamművelet az esedékességkor svájci frankban alacsonyabb törlesztési összeget eredményez, akkor a tőketörlesztés lelassul, és a tőkeösszeg esetlegesen még nem törlesztett része bekerül a tartozás svájci frankban meghatározott negatív egyenlegébe; arra, hogy a kölcsön tőkeösszegének törlesztése a havi törlesztések folyamán alkalmazott átváltási árfolyam változásaitól, emelkedésétől vagy csökkenésétől függően alakul, továbbá arra, hogy e változások a tőketörlesztés időtartamának meghosszabbításához vagy lerövidüléséhez vezethetnek, és adott esetben módosíthatják a törlesztéssel járó teljes terhet;

— az „euróban történő belső elszámolás” és a „svájci frankban történő belső elszámolás” című pontok részletezik az egyes elszámolásokban jóváírt, illetve terhelt egyes esedékes törlesztésekkor végrehajtott műveleteket, és a szerződés átlátható módon kifejti a külföldi pénznem átváltásának konkrét mechanizmusát; és annak ellenére, hogy az ajánlat nem tartalmaz többek között sem az „árfolyamkockázatra” – amelyet a kirovó pénznemben szerzett jövedelem hiányában a kölcsönfelvevő visel –, sem a „kamatkockázatra” vonatkozó kifejezett hivatkozást?

- 5) Abban az esetben, ha a negyedik kérdésre igenlő választ kell adni, a közösségi jog hatékony érvényesülésének elve alapján értelmezett 93/13 irányelvvel ellentétes-e az olyan nemzeti ítélkezési gyakorlat, amely az alapügyben vizsgáltakhoz hasonló egy vagy több olyan feltételt arra tekintettel nyilvánít az irányelv értelmében „világosnak és érthetőnek”, hogy egy eredetileg 25 éves időtartamú szerződésben a negyedik kérdésben említett elemek kizárólag a kirovó pénznemnek a lerovó pénznemhez képest 5,61%-os leértékelődésére vonatkozó szimulációval egészülnek ki, anélkül hogy a továbbiakban megjelenne a „kockázat” vagy a „nehézség” kifejezés?
- 6) Az eladót, illetve a szolgáltatót, vagy pedig a fogyasztót terheli-e valamely feltételnek a 93/13 irányelv értelmében vett „világos és érthető” jellegére vonatkozó – a szerződéskötés körülményeire is kiterjedő – bizonyítás?

- 7) Ha a feltétel világos és érthető jellegére vonatkozó bizonyítás az eladót vagy a szolgáltatót terheli, a 93/13 irányelvvel ellentétes-e az olyan nemzeti ítélkezési gyakorlat, amely az értékesítési módszerekkel kapcsolatos dokumentumok birtokában megállapítja, hogy a kölcsönfelvevők kötelezettsége annak bizonyítása egyrészt, hogy az e dokumentumokban foglalt információk nekik száltak, másrészt, hogy a banktól kapta ezeket, vagy éppen ellenkezőleg, ezen irányelv ezekhez az adatokhoz azon vélelem kapcsolását írja elő, amely szerint az e dokumentumokban szereplő információkat – akár szóban – közölték a kölcsönfelvevőkkel, ezen egyszerű vélelem megdöntése pedig az eladó vagy a szolgáltató – aki az általa választott közvetítők által közölt információkért felel – feladata?
- 8) Tekintettel arra, hogy egyfelől az eladó vagy a szolgáltató a fogyasztóhoz képest jelentékenyebb eszközökkel bír az árfolyamkockázat előrejelzéséhez, másfelől az eladó vagy szolgáltató korlátozott kockázatot visel, míg a fogyasztó nem, jelentős egyenlőtlenség fennállása körvonalazható-e az alapügyben vizsgálishoz hasonló olyan szerződés esetében, amelyben mind a két fél viseli az árfolyamkockázatot?

(¹) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1993. L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.).

A tribunal de grande instance de Paris (Franciaország) által 2019. október 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – BW, CX kontra BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

(C-780/19. sz. ügy)

(2020/C 19/28)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de grande instance de Paris

Az alapeljárás felei

Felperesek: BW, CX

Alperesek: BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az alapügyhöz hasonló ügy körülményei között a tényleges érvényesülés elvének fényében értelmezett 93/13 irányelvvel (¹) ellentétes-e az elévülési szabályok alkalmazása a következő esetekben: (a) egy feltétel tisztességtelen jellegének megállapítása, (b) az esetleges visszatérítések esetében, c) amikor a fogyasztó a felperes, és d) amikor a fogyasztó az alperes, ideértve a viszontkeresetet is?
- 2) Az első kérdésre adandó részben vagy teljes egészében nemleges válasz esetén az alapügyhöz hasonló ügy körülményei között a tényleges érvényesülés elvének fényében értelmezett 93/13 irányelvvel ellentétes-e az olyan nemzeti ítélkezési gyakorlat, amely az elévülés kezdő időpontjaként a hitelajánlat elfogadásának, nem pedig a komoly pénzügyi nehézségek felmerülésének időpontját határozza meg?
- 3) Az alapügyben vizsgáltkhoz hasonló olyan kikötések, amelyek többek között akként rendelkeznek, hogy a svájci frank a kirovó pénznem, az euró pedig a lerovó pénznem, és amelyek hatására a kölcsönfelvevő viseli az árfolyamkockázatot, a szerződésnek a 93/13 irányelv 4. cikkének (2) [bekezdése] értelmében vett elsődleges tárgyához tartoznak-e, amennyiben nem vitatott az átváltási díjak összege, és vannak olyan kikötések, amelyek adott időpontokban lehetőséget biztosítanak a kölcsönfelvevő számára, hogy előre meghatározott képlet szerint éljen az euróra történő átváltás lehetőségével?